

RITVA TOIVOLA

TUULI
*postiryöstäjien
jäljillä*

RITVA TOIVOLA

TUULI
*postiryöstäjien
jäljillä*

 KIDS

Ritva Toivola

Tuuli postiryöstäjien jäljillä

SAGA Kids

Tuuli postiryöstäjien jäljillä

Cover image: Shutterstock
Copyright © 1994, 2022 Ritva Toivola and SAGA Egmont

All rights reserved

ISBN: 9788728432709

1st ebook edition
Format: EPUB 3.0

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means without the prior written permission of the publisher, nor, be otherwise circulated in any form of binding or cover other than in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.sagaegmont.com

Saga is a subsidiary of Egmont. Egmont is Denmark's largest media company and fully owned by the Egmont Foundation, which donates almost 13,4 million euros annually to children in difficult circumstances.

1.

Oli alkanut sataa kaatamalla, Tuuli pujahti postikonttoriin pakoon koleaa säätä ja keksi, että samalla hän saattaisi ostaa syntymäpäiväkortin ystävälleen Jonnalle. Hän pyöräytti korttitelinettä: ruusuja ja orvokkeja, kukkia. Sellaiset kortit eivät sopineet Jonnalle, Tuuli halusi löytää jotakin pirteämpää ja vitsikästä.

Oven kolahdus, pieni pelästynyt huudahdus ja sitä seuraava täydellinen hiljaisuus saivat Tuulin hätkähtämään ja vilkaisemaan ympärilleen.

Hänen lisäksi konttorissa oli ollut vain kaksi asiakasta, hattupäinen vanha nainen ja kainalosauvaan nojaava mies. He olivat kääntyneet katsomaan ovea kohti ja virkailijatkin tuijottivat samaan suuntaan säikähtäneen näköisinä.

Ovensuussa seisoivat kummitusmainen, kasvoton hahmo jalat harallaan, uhkaavan näköisenä.

Tuulin sydän teki loikan ja alkoi jyskyttää.

Sitten hän ymmärsi, että se oli mies, joka oli vetänyt sukkahousut kasvojensa suojaksi, silmät, nenä ja suu hämmöttivät ohuen kudoksen lävitse. Toinen samanlainen naamiomies oli jo ehtinyt tiskin luo ja tähtäsi sen takana istuvaa virkailijaa pistoolilla.

Nuori tummatukkainen virkailijatyttö kohotti kätensä ylös hitaasti kuin elokuvassa. Toinen virkailija, joka oli juuri palannut takahuoneesta, kivettyi paikalleen postipaketti käsissään.

Hetken Tuuli oli varma, että kaikki oli pilaa, polttaripila tai piilokamera. Ei kai tämmöistä voinut tapahtua muualla

kuin telkkarissa?

Pistoolimies paiskasi ruskean kassin tiskin yli virkailijalle.

- Kaikki rahat tuohon. Äkkiä! hän tiuskaisi.

Tuulin polvia heikotti, tämä oli kuin olikin oikea ryöstö.

Tumma tyttö otti kassin ja kumartui. Tuuli ei nähnyt mitä hän tiskin takana teki, mutta varmaankin hän yritti toimia mahdollisimman nopeasti pistoolimiehen käskyjen mukaan.

Tuuli kuuli seinäkellon tikityksen. Se näytti puoli neljää. Hänen silmänsä harhailivat ryöstäjissä, joista toinen seiso i yhä ovella vartioimassa, ettei kukaan pääsisi sisään eikä ulos.

Märät vaatteet lemusivat, ryöstäjät olivat kastuneet sateessa, mutta ulkona sadekuuro oli mennyt ohi, aurinko kurkisti taas pilvien lomasta ja sisällä postikonttorissa näytti valoisammalta.

Kun Tuuli vilkaisi uudestaan kelloa mielestään pitkän ajan kuluttua, minuuttiosoitin oli yhä kuutosen päällä. Oli kuin ihmiset olisivat jähmettyneet paikoilleen ja aika pysähtynyt.

Kainalosauvaan nojaava mies, joka seiso i lähellä pistoolimiestä, alkoi äkkiä yskiä. Hän otti eteenpäin pari horjuvaa askelta ja haukkoi henkeään. Pistoolimies käänsi hermostuneena aseensa häntä kohti.

- Senkin rosvot! Ettekö näe, että hän on sairas, raivostui hattupäinen vanha nainen. Hän tarttui yskivää miestä käsivarresta ja johdatti hänet penkille kirjoituspöydän luo ryöstäjän osoittaessa heitä koko ajan aseellaan. Tuuli huomasi nyt vasta, että nainen oli äidin tuttavია, oli kai joskus käynyt heillä kotonakin.

Vanha mies yski yskimistään kasvot punaisina, ja vanha nainen ojensi hänelle nenäliinan. Ryöstäjä käänsi taas aseensa virkailijaa kohti.